

prima instanță: (Judecătoria Buiucani municipiul Chișinău) Al. Negru  
instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, Vl. Clima, E. Fistican

## ÎNCHEIERE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al  
Curții Supreme de Justiție

în componența:  
Președintele completului,  
judecători

Galina Stratulat  
Oleg Sternioală  
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției,  
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Colisnicenco  
Eugeniu împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la  
judecare în termen rezonabil a cauzei contravenționale și repararea prejudiciului moral,  
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2017, prin care a fost  
respins apelul declarat de Ministerul Justiției, admis apelul declarat de Colisnicenco  
Eugeniu, modificată hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 05  
decembrie 2016, prin majorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la bugetul  
de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Colisnicenco Eugeniu de  
la 500 lei pînă la 2000 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

### c o n s t a t ă :

La 12 octombrie 2016, Colisnicenco Eugeniu a înaintat cerere de chemare în  
judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la  
judecare în termen rezonabil a cauzei contravenționale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Colisnicenco Eugeniu a menționat că la data de 28  
noiembrie 2014 în privința sa a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție  
în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional, pe motiv că la 02 septembrie 2014,  
aflîndu-se în incinta Uniunii Avocaților, l-a numit pe un avocat cu cuvinte injurioase,  
prin intermediul unui post media.

De asemenea, a menționat că la data de 28 noiembrie 2014 a contestat procesul-  
verbal, prin hotărâre Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 09 aprilie 2015,  
contestația depusă a fost respinsă.

La fel a relatat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015, a fost  
admis recursul depus, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 09  
aprilie 2015 și dispusă rejudecarea cauzei de instanța de fond.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani municipiul Chișinău din 20 mai 2016, a fost admisă contestația depusă împotriva procesului-verbal și încetat procesul din lipsa faptului contravenției.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iulie 2016, a fost respins recursul victimei Mocanu Sergiu și menținută hotărârea Judecătoriai Rîșcani municipiul Chișinău din 20 mai 2016.

Consideră că asemenea categorii de cauze urmau a fi examinate în termen de un an, iar pe perioada examinării cauzei a fost nevoie să se adreseze medicului cardiolog pentru primirea îngrijirilor medicale.

Solicită constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei contravenționale și încasarea prejudiciului moral în mărime de 20.000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani municipiul Chișinău din 05 decembrie 2016, acțiunea înaintată de Colisnicenco Eugeniu a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei contravenționale în perioada 04 decembrie 2014-25 iulie 2016.

S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Colisnicenco Eugeniu suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei contravenționale.

În rest, acțiunea înaintată de Colisnicenco Eugeniu a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției, admis apelul declarat de Colisnicenco Eugeniu, modificată hotărârea Judecătoriai Buiucani municipiul Chișinău din 05 decembrie 2016, prin majorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Colisnicenco Eugeniu de la 500 lei pînă la 2000 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prima instanță a constatat cu certitudine temeinicia acțiunii înaintate în vederea constatării încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei contravenționale, însă nejustificat a stabilit cuantumul prejudiciului moral în mărime de doar 500 lei.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că suma prejudiciului moral urmează a fi stabilită în mărime de 2000 lei, ținînd cont de comportamentul reclamantului, cît și de acțiunile instanței de judecată, care avînd un rol diriguitor în vederea examinării cauzei, urma să pună capăt abuzului de drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare.

La 15 septembrie 2017, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Colisnicenco Eugeniu să fie respinsă.

Recurentul Ministerul Justiției, în motivarea recursului a menționat că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în funcție de factorii precum sunt durata tergiversării, miza litigiului, circumstanțele personale ale reclamantului, decide în fiecare caz în parte, dacă este cazul să fie acordat despăgubire pentru dauna morală sau dacă simpla constatare a violării poate fi suficientă.

Totodată, a relatat că prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu acordă dreptul în mod automat la prejudiciu moral, în lipsa dovezilor că persoana a suferit un prejudiciu în urma încălcării dreptului garantat de lege. Este important ca reclamantul

să motiveze circumstanțele cauzei care justifică acordarea unei reparații, aceasta să nu fie teoretică și iluzorie.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 aprilie 2017.

La 04 august 2017 în adresa părților a fost expediată decizia motivată a instanței de apel (f.d. 134), însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 15 septembrie 2017, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ministerul Justiției  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari